

NOTY O AUTORACH

Magdalena Barganowska-Olbryś – absolwentka historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim i Sztuki Nowych Mediów na Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie. Specjalistka ds. wystaw i projektów artystycznych w Referacie Ekspozycji i Dziedzictwa Kulturowego Urzędu Miasta w Pruszczu Gdańskim, w pracy łączy interdyscyplinarne zainteresowania związane z szeroko pojętymi sztukami wizualnymi. Specjalizuje się w malarstwie okresu Młodej Polski, interesuje się związkami sztuk plastycznych z teatrem. W pracy muzealnika stawia zwłaszcza na relacje – z odbiorcami, artystkami, artystami i ideami, które sztuka wnosi w przestrzeń społeczną. Współtwórczyni repliki dachu XVII-wiecznej synagogi, będącej głównym elementem wystawy głównej w muzeum Polin w Warszawie.

Miłosława Borzyszkowska-Szewczyk – literaturoznawczyni z antropologicznym zacięciem, profesor w Instytucie Filologii Germańskiej Uniwersytetu Gdańskiego (Zakład Literatury i Kultury Niemieckiej), od 2012 r. kieruje ponaduczelnianą i interdyscyplinarną Pracownią Badań nad Narracjami Pogranicza, 2018/2019 *visiting professor* w Johannes Gutenberg Universität w Moguncji (antropologia kulturowa). Od 2017 r. pełni społecznie funkcję prezeski Stowarzyszenia Güntera Grassa w Gdańsku i od 2022 r. – Instytutu Ochrony Krajobrazu Pomorza, od 2012 r. jest członkinią Zarządu Instytutu Kaszubskiego, w kadencji 2019–2023 – Rady Kultury Gdańskiej. Bada literaturę, pamięć, tożsamość oraz krajobraz kulturowych pograniczy, zwłaszcza Gdańska, Pomorza i Kaszub. Tej tematyce poświęcone są jej liczne publikacje, m.in. trzy przewodniki literacko-historyczne *Śladami żydowskimi po Kaszubach* (2010), *Kaszubski wanożnik po Gdańsku. Znaki i miejsca w przestrzeni kulturowej Miasta* (2018) oraz *Wędrówki z Günterem Grassem. Kartografia literacka Miasta* (2022), których jest współautorką i/bądź współredaktorką, a także jej monografie: *Pamięć dla przyszłości: Literatura wspomnieniowa potomków szlachty pruskiej z Pomorza Zachodniego i Prus Wschodnich po 1945 roku* (2009) i *Jüdische Gedächtnisopographien im Grenzraum. Autobiographik nach 1945 von Autoren jüdischer Herkunft aus dem Pommernland (Pommerellen und Hinterpommern)* (2019).

Agnieszka Bzymek – doktor nauk humanistycznych, pedagog w obszarze pracy z dziećmi, dorosłymi, rodzinami niewydolnymi wychowawczo. Posiada doświadczenie praktyczne zdobyte w pracy z osobami uzależnionymi, bezdomnymi, dziećmi i młodzieżą, osobami starszymi i wykluczonymi społecznie. Przez kilka lat koordynator placówki wsparcia dziennego dla dzieci z rodzin niewydolnych wychowawczo, trener w mieszkaniu chronionym i pedagog ds. interwencji, zastępca dyrektora domu dziecka,

diagnosta, terapeuta osób starszych, autor projektów przeciw wykluczeniu społecznemu i aktywizacji kulturowo-społecznej dla seniorów. Doktor nauk społecznych i nauczyciel akademicki Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, członek Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, certyfikowany mediator sądowy i pozasądowy. W pracy naukowej związana z pedagogiką opiekuńczo-wychowawczą i społeczną, andragogiką oraz z teorią wychowania i komunikacją interpersonalną. Publikacje: *Wymiary niedojrzałości w perspektywie wychowania w rodzinie* (2015), *Naukowy fermuar: ponowoczesne dyskursy edukacyjno-kulturowe z książką w tle* (red.; 2016), *Wymiary resilience w naukach o wychowaniu* (2020).

Zbigniew Cywiński – profesor doktor habilitowany inżynier budownictwa lądowego (1953) i magister nauk technicznych w specjalności budowy mostów (1955). Nauczyciel akademicki Politechniki Gdańskiej (1953–2000), Uniwersytetu w Bagdadzie (1965–1966), Uniwersytetu w Mosulu (1970–1973) i profesor Uniwersytetu Tokijskiego (1987–1988), a także ekspert UNESCO przy Ministerstwie Edukacji w Somalii (1979–1980). Uzyskał doktorat (1964), habilitację (1968) i profesurę (1978) w dziedzinie mechaniki budowli (statyka, dynamika, stateczność i teoria prętów cienkościennych: uogólnienie teorii Własowa i tzw. Cywiński Paradox). Prowadził też wykłady w Japonii na pozostałych sześciu uniwersytetach cesarskich (Fukuoka, Hiroshima, Kobe, Osaka, Nagoya i Hokkaido w Sapporo). Autor ok. 840 publikacji – w trzeciej części napisanych po angielsku lub niemiecku. Dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego PG (1984–1987, 1993–1966 i 1966–1999) i członek wielu towarzystw naukowych i zawodowych w kraju i za granicą, m.in. International Association for Bridge and Structural Engineering (1972–2012) oraz American Society of Civil Engineers (1992–2009). Obecnie działa jako Honorowy Profesor Emeritus Politechniki Gdańskiej.

Ewelina Damps – teatrolog, germanistka, od 2006 r. związana z Gdańskim Archipelagiem Kultury, początkowo jako koordynatorka Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Plenerowych i Ulicznych FETA, a po dwóch latach jako kierownik domu kultury w Gdańsku-Brzeźnie. Od 2017 r. zatrudniona na stanowisku adiunkta w Instytucie Filologii Germańskiej UG, w Zakładzie Literatury i Kultury Niemieckiej, gdzie zajmuje się głównie literaturą niemiecką po 1945 r., a także prowadzeniem zajęć językowych. Swoją pracę doktorską pisała w ramach Filologicznego Studium Doktoranckiego pod okiem prof. Jana Ciechowicza. Efektem pracy jest książka *Historia Teatru Miejskiego w Gdańsku (1801–1841)*, wydana w 2015 r. w Wydawnictwie UG i nagrodzona rok później w konkursie tegoż wydawnictwa jako najlepsza publikacja pracy doktorskiej.

Danuta Drywa – wieloletni pracownik Muzeum Stutthof w Sztutowie, kierownik Działu Dokumentacyjnego. Autorka prac oraz wystaw dotyczących historii KL Stutthof oraz związanych tematycznie z polityką narodowościową, realizowaną przez gauleitera Alberta Forstera na terenie Reichsgau Danzig-Westpreussen. Główne

publikacje to *Zagłada Żydów w obozie koncentracyjnym Stutthof w latach 1939–1940, Säuberungsaktion na Pomorzu Gdańskim w świetle dokumentów KL Stutthof w latach 1939–1942*, a także albumy: *Stutthof. Ślady Pamięci, Polska Matką naszą... zbrodnia na Polakach z Wolnego Miasta Gdańska w obozie Stutthof w 1940 r.* Ostatnia publikacja, *Poselstwo RP w Bernie. Przemilczana historia*, dotyczy roli polskich placówek dyplomatycznych w ratowaniu uchodźców żydowskich i polskich w czasie II wojny światowej.

Dariusz Filar – emerytowany profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Gdańskiego. Wykładał również na: University of Michigan, Central European University i Wydziale Artes Liberales Uniwersytetu Warszawskiego. Jego specjalnością naukową były makroekonomia i historia myśli ekonomicznej. W latach 1999–2004 główny ekonomista Banku Pekao SA, w latach 2004–2010 członek Rady Polityki Pieniężnej NBP, a w latach 2010–2014 Rady Gospodarczej przy Prezesie Rady Ministrów. Jako publicysta ekonomiczny współpracował z „Gazetą Wyborczą” i „Rzeczpospolitą”. W 1983 r. był wśród założycieli drugoobiegowego wówczas „Przeglądu Politycznego” i do dzisiaj współpracuje z tym pismem. Równoległe z pisarstwem ekonomicznym uprawia twórczość w obszarze literatury pięknej. Jego debiutem książkowym był zbiór opowiadań fantastycznych *Czaszka olbrzyma* (1976). Jego najnowsze książki to: *Jeszcze jedna podróż Guliwera* (2014), *Drugie wejście* (2015) i *Szklanki żydowskiej krwi* (2020). Ta ostatnia powieść uzyskała w 2021 r. nominację do Pomorskiej Nagrody Literackiej „Wiatr od morza”, a dwa lata później ukazało się jej drugie wydanie (Arche, Gdańsk 2023). Niektóre z jego opowiadań przełożono na języki niemiecki, rosyjski, czeski, węgierski i esperanto.

Bartosz Gonddek – historyk, dziennikarz, pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku, kierownik Referatu Ekspozycji i Dziedzictwa Urzędu Miasta w Pruszczu Gdańskim. Autor kilkudziesięciu punktowanych publikacji naukowych, wystaw z zakresu historii i historii sztuki, kilkuset publikacji i filmów popularyzujących historię, nagradzanych na międzynarodowych festiwalach. Nominowany do Nagrody Grand Press w kategorii Dziennikarstwo Specjalistyczne. Zainteresowania naukowe: historia XX w., szczególnie motoryzacja, sport, rekreacja, a także militaria i historia lokalna. Aktywny działacz automobilowy, wiceprezes Automobilklubu Morskiego, najstarszej organizacji automobilowej działającej w Trójmieście (od 1936).

Adam Grzybowski – dziennikarz i redaktor, od 1969 r. publikujący na łamach „Głosu Wybrzeża”, „Wieczoru Wybrzeża” i „Dziennika Bałtyckiego” oraz innych wybrzeżowych gazet i czasopism. Główny nurt twórczości wiąże się z historią okresu II Rzeczypospolitej i II wojny światowej (m.in. książka *Na wolność przez Lizbonę* przy współpracy prof. Jacka Tebinki) oraz gdańskim okresem życia, twórczości i działalności społecznej Stanisława Przybyszewskiego w latach 1920–1924. Są to m.in. wystąpienia na konferencjach:

2010 r. – „Wokół Polonii sopockiej” z referatem pt. *Stanisław Przybyszewski: sopocianin, kolejarz, społecznik* (publ. 2011), 2013 r. – „Stanisław Przybyszewski – rewizje, Stanisław Przybyszewski – filiacje, Stanisław Przybyszewski – reinterpretacje” z referatem *Znane postacie, jako produkt marketingowy i element promocji miasta lub regionu na przykładzie Stanisława Przybyszewskiego* (publ. 2015), 2023 r. – „Przybyszewski i inni. Początki społecznego ruchu naukowego humanistów w Gdańsku” z prezentacją *Szlakami (nie)pamięci* oraz referatem *Przeminęło z „Wiatrem”*, a także publikacje prasowe, m.in. *Przybyszewski à rebours. Klucz do scenariusza* (2020), *Z sopockiej ulicy Lipowej (Charlottenstrasse). Nasz współmieszkaniec Przybyszewski* (2021), *Gdańskie misje Stanisława Przybyszewskiego* (2022), *O duchu i o szczęściu. Stanisław Przybyszewski na zamku Królewskim w Warszawie* (2022), *Nie chcieli Go w Gdańsku – trafił na Zamek. Tryumfalny powrót Stanisława Przybyszewskiego* (2023). Pomysłodawca międzynarodowej konferencji naukowej: „Przybyszewski – rewizje” (2013) oraz inicjator spotkania poświęconego życiu i twórczości Stanisława Przybyszewskiego i promującego 11-tomową edycję jego dzieł (2022).

Mateusz Ihnatowicz – doktor nauk humanistycznych, historyk dziejów najnowszych Polski, archiwista, muzealnik. Od 2020 r. główny specjalista do spraw merytorycznych w Instytucie Dziedzictwa Solidarności w Gdańsku. Autor książek: *Służby Bezpieczeństwa Polski Ludowej i PRL wobec jezuitów Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej (1945–1989)* (2021), *Villa Musica. Dzieje gniazda rodziny Panków w zarysie* (2016). Publikował artykuły oraz recenzje w recenzowanych i punktowanych czasopismach naukowych: „Universitas Gedanensis”, „Almanach Historyczny”, „Studia Gdańskie”, „Roczniki Teologiczne”, „Fides, Ratio et Patria. Studia Toruńskie”, „Pro Fide Rege et Lege”, „Opinia”, „Pamięć i Sprawiedliwość”. W kręgu jego zainteresowań znajdują się dzieje chrześcijaństwa, zakon jezuitów, nowe ruchy religijne, dzieje ideologii totalitarnych, historia filozofii, historia muzyki oraz klasycy myśli humanistycznej.

Marcel Jakubowski – dziennikarz, specjalista ds. PR-u, pracownik Zespołu Prasowego Uniwersytetu Gdańskiego. Na co dzień relacjonuje wydarzenia ze świata akademickiego oraz promuje badania pomorskich naukowców. Wśród jego głównych zainteresowań leżą umiędzynarodowienie polskich uczelni oraz popularyzacja nauki.

Basil Kerski – menadżer kultury, kurator wystaw, redaktor, dwujęzyczny eseista, publicysta i ekspert do spraw polityki, od 1998 r. redaktor naczelny polsko-niemieckiego magazynu „Dialog” i redaktor „Przeglądu Politycznego”. Od 2011 r. kieruje Europejskim Centrum Solidarności w Gdańsku. W latach 1998–2020 pełnił społecznie funkcję dyrektora programowego Związku Towarzystw Polska-Niemcy. Jest autorem i redaktorem ponad 40 niemiecko-, polsko-, anglo- i ukraińskojęzycznych publikacji książkowych na tematy historyczne, polityczne i kulturowe. W języku polskim ukazały się m.in. tomy esejów: *Europejczycy z kantonu Polska, Otwarta Brama. Niemcy*

między zjednoczeniem a końcem stulecia oraz *Homer na placu Poczdamskim. Szkice polsko-niemieckie*; w języku niemieckim: *Europäische Lektionen* i *Die Dynamik der Annäherung in den deutsch-polnischen Beziehungen. Gegenwart und Geschichte einer Nachbarschaft*. Opublikował w języku niemieckim eseje Jerzego Stempowskiego i Andrzeja Bobkowskiego. Wielokrotnie wyróżniony za działalność publiczną, m.in. odznaczono go Nagrodą im. Jerzego Turowicza, Nagrodą im. Jabłonowskiego przyznawaną przez Societacia Jablonoviensis i Uniwersytet Lipski, Złotym Krzyżem Zasługi Rzeczypospolitej Polski, Krzyżem Rycerskim Zakonu Lwa Finlandii, Medalem Gloria Artis za zasługi w dziedzinie kultury ministra kultury Rzeczypospolitej Polskiej, Krzyżem Zasługi Republiki Federalnej Niemiec, Orderem Legii Honorowej Republiki Francuskiej.

Marek Kozłowski – absolwent historii, filmoznawstwa i socjolingwistyki na uniwersytecie w Zurychu. Tłumacz języka niemieckiego, nauczyciel, historyk. Zajmuje się przede wszystkim historią najnowszą. Autor przekładów historycznych, społecznych, naukowych, m.in. *Kroniki Pruszcza Gdańskiego* Wilhelma Hoffmanna, oraz artykułów w języku niemieckim, m.in. o historii kinematografii polskiej. Współautor cyklów historycznych „Ostatni Mówią”. Publikował m.in. w „Gazecie Wyborczej”, „Dzienniku Bałtyckim” i portalu Trójmiasto.pl. Nominowany do nagrody dziennikarskiej Grand Press w kategorii „Dziennikarstwo specjalistyczne” za cykl artykułów o lotnisku i podobozach obozu koncentracyjnego Stutthof w Pruszczu Gdańskim i okolicach.

Krzysztof Lewalski – profesor nauk humanistycznych, absolwent historii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Pracuje w Instytucie Historii Uniwersytetu Gdańskiego. W 1999 r. otrzymał Nagrodę Gdańskiego Towarzystwa Naukowego dla młodych naukowców za wybitne osiągnięcia w dziedzinie nauk społecznych i humanistycznych za rozprawę doktorską. W latach 2012–2016 prodziekan ds. nauki Wydziału Historycznego UG, w latach 2017–2022 kierownik Zakładu Historii Polski i Powszechnej XIX wieku, a od 2022 r. kierownik Zakładu Historii XIX wieku w Instytucie Historii UG. Członek Polskiego Towarzystwa Historycznego. Specjalizuje się w historii Polski XIX i XX w. Swoje badania koncentruje wokół kwestii wyznaniowych na ziemiach polskich w XIX i XX w. Autor m.in. prac: *Kościoty chrześcijańskie w Królestwie Polskim wobec Żydów w latach 1855–1915* (2002, wydanie II: 2013, wydanie w języku angielskim: *The Attitude of Christian Churches in the Kingdom of Poland toward Jews in 1855–1915*: 2020); *Kościół rzymskokatolicki a władze carskie w Królestwie Polskim na przełomie XIX i XX wieku* (2008); *Odłony codzienności. Rzymskokatolickie duchowieństwo parafialne na prowincji Królestwa Polskiego na przełomie XIX i XX wieku. Wybrane zagadnienia* (2019). Stypendysta Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej oraz Fundacji Lanckorońskich, prowadził m.in. kwerendy w Petersburgu, Moskwie i w Rzymie. Kierownik projektów realizowanych w ramach Narodowego Centrum Nauki oraz Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki.

Tadeusz Linkner – profesor nauk humanistycznych, pracował w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Gdańskiego do 2022 r. Obecnie na emeryturze. Autor 17 książek z historii literatury Młodej Polski, mitologii słowiańskiej w naszej literaturze, literatury regionalnej: kaszubskiej i kociewskiej, literatury współczesnej i edytorstwa, oraz ponad 40 redakcji, współredakcji, opracowań literackich i innych.

Katarzyna Lukas – doktor habilitowany, profesor w Instytucie Filologii Germańskiej Uniwersytetu Gdańskiego. Literaturoznawczyni, zajmuje się przekładoznawstwem, komparatystyką literacką, problematyką pamięci kulturowej. Autorka monografii: *Obraz świata i konwencja literacka w przekładzie. O niemieckich tłumaczeniach dzieł Adama Mickiewicza* (2008, wydanie niemieckie: 2009), *Fremdheit – Gedächtnis – Translation: Interpretationskategorien einer kulturorientierten Literaturwissenschaft* (2018). Współredaktorka sześciu tomów zbiorowych, m.in. *Translation im Spannungsfeld der „cultural turns”* (2013), a ostatnio 47. numeru czasopisma „Przekładaniec” (2023).

Gabriela Matuszek-Stec – literaturoznawczyni, eseistka, krytyczka, tłumaczka literatury niemieckiej, profesor tytularny na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zajmuje się literaturą przełomu XIX/XX w. (zwłaszcza twórczością S. Przybyszewskiego oraz dramatem naturalistycznym), polsko-niemieckimi związkami kulturowymi, literaturą najnowszą. Autorka ponad dwustu publikacji naukowych, m.in.: „*Der geniale Pole*”? *Niemcy o Stanisławie Przybyszewskim (1892–1992)* (1993, wyd. II: 1996), „*Der geniale Pole*”? *Stanisław Przybyszewski in Deutschland (1892–1992)* (1996), *Naturalistyczne dramaty* (2001, wyd. II: 2008), *Stanisław Przybyszewski – pisarz nowoczesny. Eseje i proza – próba monografii* (2008), *Krisen und Neurosen – Das Werk Stanisław Przybyszewskis in der literarischen Moderne* (2013), *Maski i demony wczesnego modernizmu* (2014), *Wiek (nie)męski. Szkice o literaturze i varia* (2017). Pod jej redakcją naukową ukazało się kilkanaście książek, m.in. *Über Stanisław Przybyszewski. Rezensionen – Erinnerungen – Porträts – Studien. Rezeptionsdokumente aus 100 Jahren* (1995), *Lektury Polonistyczne: Od realizmu do preekspresjonizmu* (2001), *Literatura wobec nowej rzeczywistości* (2005), *Fährmann grenzenlos. Deutsche und Polen im heutigen Europa. Zu Gedenken an Henryk Bereska* (współred., 2008), *Przybyszewski. Re-wizje i filiacje* (2015) i *Twórcze pisanie w teorii i praktyce* (współred., 2015). Od 2022 r. ukazuje się pod jej redakcją naukową 11-tmowa edycja krytyczna „*Dzieł literackich*” S. Przybyszewskiego. Przez kilka lat prezeska Stowarzyszenia Pisarzy Polskich Oddział Kraków, założycielka pierwszej w Polsce szkoły pisarzy (od 1994, Studium Literacko-Artystyczne UJ), którą kierowała przez 27 lat.

Odnaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Brązowym Medalem Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”, odznaczeniem „Honoris Gratia”, Złotym Krzyżem Zasługi.

Maria Mendel – profesorka nauk humanistycznych i społecznych, związana z Uniwersytetem Gdańskim przez całe naukowe życie, a w jego przeważającej części także

z gdańską Akademią Sztuk Pięknych. W Gdańskim Towarzystwie Naukowym od 2013 r. przewodniczy Wydziałowi I Nauk Społecznych i Humanistycznych; od 2017 r. jest redaktorką naczelną „Rocznika Gdańskiego”. Zainteresowana edukacyjnymi wymiarami przestrzeni i miejsc, w swoich badaniach i studiach często koncentruje się na lokalnej tożsamości, kulturze oraz „pedagogiczności” Gdańska (*Miasto pedagogiczne; Pedagogika miejsca; Pedagogika miejsca wspólnego. Miasto i szkoła; Miasto jak wspólny pokój. Gdańskie modi co-vivendi; Tożsamość gdańszczan. Budowanie na [nie]pamięci; Utilitas et Delectatio. Jan Heweliusz i kultura heweliuszowska, Edukacja społeczna, Animacja współpracy środowiskowej i in.*). Wyróżnienia: złota odznaka Społecznego Towarzystwa Oświatowego za zasługi dla wolnej oświaty w Polsce (1995), tytuł „Animatorka Solidarności Codziennie” nadany przez Europejskie Centrum Solidarności i Instytut im. Heleny Radlińskiej (2018), Nagroda Naukowa Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza (2020) za „wybitne osiągnięcia w obszarze nauk społecznych, koncepcję pedagogiki miejsca i teorię miejsca wspólnego oraz wkład w rozwój badań nad przestrzeniami podmiotowości”.

Maria Mrozińska – dziennikarka, producentka filmów dokumentalnych i programów telewizyjnych. W Sierpniu ’80 współpracownica rzecznika prasowego strajku Lecha Bądkowskiego, w latach 1980–1981 publicystka „Samorządności”, niezależnej rubryki pod redakcyjnym kierownictwem Lecha Bądkowskiego na łamach „Dziennika Bałtyckiego”, a następnie tygodnika „Samorządność”. W stanie wojennym współpracownica pism „drugiego obiegu” oraz wydawnictw emigracyjnych. W tym okresie opracowała i zrealizowała (na zamówienie Instytutu im. Józefa Piłsudskiego w USA) 25-odcinkową filmową dokumentację losów więźniów sowieckich łagrów. Współtwórczyni dwutygodnika diecezji gdańskiej „Gwiazda Morza” oraz „Tygodnika Gdańskiego”, w którym kierowała działem społecznym. Członkini kolegium redakcyjnego „Gazety Gdańskiej”. W latach 1993–2002 związana z gdańskim oddziałem TVP jako samodzielna reportażystka i publicystka. Zrealizowała około 150 programów o tematyce samorządowo-społecznej w formule life („Tu mieszkamy”), liczne reportaże na antenę regionalną i ogólnopolską oraz ok. 500 programów społeczno-politycznych („Polityka i okolice”, „Zderzenia”). Jako samodzielna producentka (od 2002 r. prowadząca firmę „Promedia”) zrealizowała cykl filmów telewizyjnych o tematyce historycznej, a także poświęconych ochronie środowiska. Producentka filmów dokumentalnych „Kryptonim Inspirator”, „Franka”, „Komu skrzypce, a komu futerał”, „Czarni”. Pomysłodawczyni, producentka i reżyserka ponad 20 filmów poświęconych 1000-leciu Gdańska. Dokonania te zostały nagrodzone medalem Millenium Miasta Gdańska. Laureatka nagród TVP za dokonania w dziedzinie twórczości telewizyjnej oraz nagrody Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, przyznanej za „wybitne osiągnięcia dziennikarskie, przede wszystkim za rzetelność, wartość informacyjną i walory formalne programu”.

Monika Popow – badaczka społeczna zajmująca się kwestiami edukacji, rozwoju społecznego oraz kultury. W pracy naukowej podejmuje kwestie związane z procesem uczenia się oraz jego współczesnymi uwarunkowaniami, relacjami pomiędzy edukacją

a demokracją oraz krytyczną analizą dyskursu. Obok działalności naukowej zajmuje się również działaniami w obszarze kultury i sztuki.

Mateusz Rutkowski – magister pracy socjalnej, doktorant studiów w Instytucie Pedagogiki Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Asystent w Zakładzie Pedagogiki Społecznej UG oraz starszy specjalista w Referacie Analiz i Rozwoju w pomorskim Regionalnym Ośrodku Polityki Społecznej. Zainteresowania badawcze: pedagogika społeczna i praca socjalna, szczególnie zaś problematyka braku zatrudnienia, działania społecznego oraz deinstytucjonalizacji usług społecznych.

Tomasz Snarski – doktor nauk prawnych, adwokat, filozof, publicysta i poeta. Adiunkt w Katedrze Prawa Karnego Materialnego i Kryminologii na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego. Wiceprzewodniczący I Wydziału Nauk Społecznych i Humanistycznych Gdańskiego Towarzystwa Naukowego. Autor licznych publikacji, w tym ostatnio *Kościół katolicki wobec kary śmierci. Między prawem a filozofią i teologią* (2021). Twórca „gdańskiej koncepcji praw człowieka”, zrekonstruowanej w oparciu o zapisy Karty Powinności Człowieka z 2000 r. Jako badacz relacji między prawem a wielokulturowością zaproponował także koncepcję „idealnego prawa wielokulturowego”, zawierającą m.in. katalog dezyderatów umożliwiających ocenę danego systemu prawnego z uwagi na stopień jego akceptacji dla zróżnicowania kulturowego społeczeństwa. W 2019 r. laureat nagrody naukowej Gdańskiego Towarzystwa Naukowego i Prezydenta Miasta Gdańska. Członek międzynarodowej Rady Naukowej włoskiego czasopisma naukowego „L'Ircocervo”, poświęconego zagadnieniom metodologii nauk prawnych, teorii i filozofii prawa oraz doktryn prawnych. Prowadzi w Gdańsku indywidualną kancelarię adwokacką. Członek Komisji ds. Zagranicznych Naczelnej Rady Adwokackiej oraz delegacji polskiej adwokatury do CCBE (Council of Bars and Law Societies of Europe / Rada Adwokatur i Stowarzyszeń Prawniczych Europy). Autor kilku tomów poezji, tłumaczonych m.in. na język litewski i włoski. Dyrektor artystyczny interdyscyplinarnego festiwalu kulturalnego Wilno w Gdańsku. W 2023 r. nagrodzony Medalem Prezydent Miasta Gdańska za wkład w rozwój gdańsko-wileńskich relacji kulturalnych. Kilkukrotny laureat stypendium kulturalnego miasta Gdańska. Autor wideobloga „Morze prawa”, popularyzującego zagadnienia z pogranicza prawa, filozofii i kultury.

e-mail: tomasz.snarski@prawo.ug.edu.pl

Józef Żerko – doktor nauk humanistycznych Uniwersytetu Gdańskiego, emerytowany nauczyciel akademicki Zakładu Historii Nauki, Oświaty i Wychowania Instytutu Pedagogiki WNS. Zainteresowania naukowe: historia oświaty i wychowania XX i XXI w., resocjalizacja nieletnich przestępców, historia ruchu młodzieżowego, wychowanie morskie młodzieży. Autor 172 artykułów, redaktor i współredaktor 14 prac zwartych i dwóch skryptów akademickich. Członek Gdańskiego Towarzystwa Naukowego (1979), L'Association Internationale pour l' Histoire de l' Education – Leuven

Belgia (1982). Prodziekan: Wydziału Nauk Społecznych UG (1990–1993 i 1995–2002), Wydziału Pedagogiki Gdańskiej Wyższej Szkoły Humanistycznej (2003–2004), dziekan Wydziału Studiów Edukacyjnych Ateneum Szkoły Wyższej w Gdańsku (2004–2014). Od 1966 r. działacz Polskiego Związku Lekkiej Atletyki i Wojewódzkiego Kolegium Sędziów Pomorskiego Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki w Gdańsku, sędzia międzynarodowy chodu sportowego IAAF (od 1975) oraz wielokrotnie sędzia główny Międzynarodowych Zawodów o Puchar Obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku.